

Manual per a la condició pòstuma

Marta Roqueta

Foto: **Rusten Hogness**

Barcelona. Dijous, 17 d'octubre de 2019

3 minuts

Al l'assaig *Nova il·lustració radical*, **Marina Garcés** encunya el concepte *condició pòstuma* per definir l'etapa actual de la humanitat: conscient tant de la seva finitud com de la dels ecosistemes planetaris, comença a preguntar-se quant temps li queda. Lluny d'abraçar la desesperança, Garcés proposa les bases per bastir un pensament que ajudi a navegar la nova etapa vital que travessa l'ésser humà i, amb ell, l'economia, la cultura i el planeta. En aquesta línia, fa un mes, **Jonathan Franzen**

Aquesta web utilitza cookies pròpies i de tercers per millorar la seva experiència i servei durant la navegació. En navegar o utilitzar els nostres serveis, accepta l'ús que en fem d'elles. Pot canviar la configuració de cookies en qualsevol moment. [Més informació.](#) [Acceptar i continuar](#)

N*Seguir con el problema* és un llibre que ho desenvolupa. La biòloga i pensadora feminista **Donna Haraway** reflexiona sobre com tota forma de viure en un món assolat per les catàstrofes naturals, la sobrepoblació humana i l'extinció massiva d'éssers vius, no només ha de lluitar pel desmantellament d'aquelles dinàmiques econòmiques i socials que han abocat el planeta al desastre, llegeixi's el capitalisme o el masclisme, sinó que ha de desenvolupar-se en col·laboració amb la resta d'éssers no humans –animals, plantes, fongs...

De la prosa rica i enrevessada de Haraway en sobresurten tres conceptes. El primer és el **chthulucè**, el nom que l'autora assigna a aquesta nova etapa en què la humanitat es veu abocada a treballar amb la resta d'espècies per viure i morir en un món malmès pels efectes dels seus errors. Amb aquesta paraula, Haraway rebutja la noció d'*antropocè*, l'emprada per descriure com les accions humanes han alterat el clima i els ecosistemes del planeta, en centrar-se, precisament, en les causes que l'han portat a la catàstrofe i no pas en les solucions.

El segon concepte és la *simpoiesis*, utilitzat al text per fer referència a l'acció de generar, conjuntament amb la resta d'éssers, formes d'habitar el món. És a partir de les nocions de *simpoiesis* i *chthulucè* que Haraway parla de crear parentescos que escapin els habituals llaços de consanguinitat i que incloguin espècies no humanes, que ella qualifica com a espècies companyes. És la noció de parentesc, encimbellada al text pel lema *Fes parents, no bebès*, un dels elements que ha despertat més crítiques al pensament de l'autora, que han recordat que, al llarg de la història, la reducció de la natalitat s'ha fet atenent a criteris de gènere i raça, com l'esterilització forçosa de dones llatines o gitanes a occident o els avortaments selectius de nenes a la Xina o l'Índia. Malgrat que Haraway és conscient de les crítiques, al llibre no acaba de dissipar-les, en no proposar un model realista de com reduir la població humana del planeta sense caure en dinàmiques racistes, classistes, capacitistes o sexistes.

A nivell estilístic, seguint amb la tònica habitual de Haraway, el llibre recorda a la proposta d'Humanitats post-humanes que **Rosi Braidotti** feia a *The Posthuman*. Per expressar les seves idees, l'autora empra conceptes de les ciències naturals, les arts, la ciència-ficció i la filosofia feminista que, per una banda, destronen l'home (blanc, capacitat, cisgènere) com a subjecte central de les humanitats i, per l'altra, ofereixen solucions creatives als grans reptes que actualment afronta aquest àmbit de coneixement.

Aquesta web utilitza cookies pròpies i de tercers per millorar la seva experiència i servei durant la navegació. En navegar o utilitzar els nostres serveis, accepta l'ús que en fem d'elles. Pot canviar la configuració de cookies en qualsevol moment. [Més informació.](#)

N alguns moments grinyola. N'és un exemple l'últim capítol, *Historias de Camille*, un t de ciència-ficció ambientat en un futur que segueix els principis organitzatius que Haraway ha concebut per al chthulucè. No obstant això, la principal barrera que els escrits de l'autora tenen a l'hora de connectar amb el públic segueix sent el seu llenguatge especialitzat i uns conceptes que, malgrat explicar-se, en alguns moments es donen massa per assumits.

És per això que és aconsellable, abans de llegir l'assaig, fer un cop d'ull a la conferència *El món que necessitem*, que Haraway i **Marta Segarra** van fer al CCCB. El text, disponible també en paper dins la col·lecció CCCB Breus, resumeix força bé les idees de l'autora en relació al chthulucè i el parentesc. A Haraway li passa el mateix que a una altra filòsofa indispensable del nostre temps, **Judith Butler**: de prosa complicada, és d'allò més amena i clara en les intervencions orals.

Aquesta web utilitza cookies pròpies i de tercers per millorar la seva experiència i servei durant la navegació. En navegar o utilitzar els nostres serveis, accepta l'ús que en fem d'elles. Pot canviar la configuració de cookies en qualsevol moment. [Més informació.](#) [Acceptar i continuar](#)

NLa
Llança

Seguir con el problema

Generar paròlesca en
el Cthulucena

Traducció de
Helen Torres

Donna Haraway. 'Seguir con el problema'

Consonni, 2019. Traducció d'Helen Torres

Aquesta web utilitza cookies pròpies i de tercers per millorar la seva experiència i servei durant la navegació. En navegar o utilitzar els nostres serveis, accepta l'ús que en fem d'elles. Pot canviar la configuració de cookies en qualsevol moment. [Més informació.](#) [Acceptar i continuar](#)